

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap szeptember 1-jén 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és esütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

*R é m l o v a g o k.**(Folytatása 's vége.)*

Soha sem tetszett Ta-in-ga-rónak az ut olly hosszasan azon helyig, hol sok boldog napot élt, 's hol gonosz sejtelmek daczára is még sok szép órát remélt élhetni, mint ez alkalommal. Végre a' kunyhóját rejtő kis völgybe ért. Minden olly csendes és békes volt, mint távoztakor, 's midőn kedves Zecanáját a' háza előtt ellejtő csermely partján a' szomorfüzek alatt megpillantá, nyelvére szállt szive. De a' hölgynek fájdalmas tekintete különös érzést támasztott lelkében. Lovának dobogása nem riasztá-fel nderengéséből, 's midőn végre férjét megpillantá, mint ismeretlenre tekintett reá. Egész figyelme a' kis ebeken függött, kék azon halom körül, melyen ő ült, egy gyarmatot képzettek; és míg a' munkás állatok gödreikből ki- 's bemásztak, 's a' nap fényén játszadoztak, különös énekeket dalolt nekik, melyeket sem nemzeténél nem tanult, sem vándorlásaiban a' spanyol vagy mexikoi kereskedőktől nem hallott. A' vadász leszökövén lováról, mondhatlan iszonyodással — örült neje fölé hajolt; a' boldogtalan hölgy ájkairól kikireppenő igék nem őt tárgyalák; a' beesett szemekben, a' sovány dultt arczban igaz, hogy a' neki olly kedves vonásokra ismert; de az előtte ülő lény még sem lehet Zecana. Nemzetének az örülteket illető babonás hite csak hamar erőt vön lelkén; a' tébolyodott hölgy elébe térdelt, 's feszült figyelemmel leste-ki szavait, mintha azoknak értelmét megfejtteni tudná. Ezek összefüggés nélküliek valának, 's egy tárgyról másra tévedeztek; néha azonban egy titokra látszának irányozni, mely olly szörnyű volt, hogy még az örülség sem mondhatá-ki. Az Indus, midőn a' szavak értelmét sejdíteni kezdé, felszökött, mintha gömb furta volna át szivét, és a' szorult mellből kireppent szivmetsző hang a' boldogtalan hölgynek visszaidézé egy pillanatra elméjét. De e' fénysugárt azonnal homály födé-el ismét. Zecana egy szánakozó pillantatot vetvén a' hajdan olly forrón szeretett férjre, míg ajkai görcsösen ranga-

tództak, 's végre a' Spanyolnak nevét kiálták. Azon pillanatban kirántván férje gyilkát öve mellől, markolatig dőfé azt ön szívébe.

Mit érzett Ta-in-ga-ro e' pillanatban, nem lehet leírni. Midőn házi boldogságát illy egyszerre feldulva látá, szíve megfagyott keblében. Egyetlen öröme, boldogsága, egyetlen üdve, vérében, élettelen feküdt előtte, és ez oriai, e' visszapótolhatlan veszteség szerzője barátja volt, kinek egész boldogságát kezeire bizta.

Órákig állott a' szerencsétlen férfiú némán, mozdulatlanul ugyan azon helyen; de végre új érzések látszának keblébe térni. Ő más ember lett; — egy pillanat alatt megváltozott, 's mintha varázs vessző illette volna, szíve lelkülete egészen más irányt vön. A' szerelem egészen más lénynyé alakítá őt, mint nemzete többi fiait. A' száműzött bajnok egész lelkéből szerette Zecanát, nem úgy, mint a' kéj és kinesszomj rabjai, nem, mint a' fényelgés által elgyöngült, érdekek 's mivelődés előítéletei által lenyügzött bábok, nem mint a' társaságok mesterkélten teremtményei szeretnek; nem, más gondot nem ismerő, hatalomról, fényről, hiún nem álmadozó szívvel szerette őt; szívében csak egy szenvedély, a' Zecana iránti szerelem lakott. Lelkébe csak egy, önmaga által alkotott kép volt vésve, Zecana képe: 's ezt mindenképpen felett imádtá. Zecana nem is volt méltatlan e' szerelemre. Szelid, mint a' legelő fűvén szökélő antelop, szerelem 's odaengedésből alkotva, és férje szenvedélyes hajlandósága a' némbéri kebel legforróbb szenvedélyét költék-fel szívében. Ki azt képzei, hogy az Indusnak szerelme költőietlen, nagyon csalódik. A' természet sugárzó képe örökké azon lényt tünteti elébe, ki a' földön legkedvesbje. A' lombdús erdők imádottja sohajait viszik hozzá; a' rét virágai annak mosolyát dicsőítik; a' csermely mormolása a' kedvesnek nevét hangozza fülébe, 's ők boldogok voltak. A' szomorfüzek árnyában csörgedező ér, a' habokat esőkdosó virágok, a' fák galyai közt csevegő madárkák voltak világa a' magányba vonult szeretőknek. És e' szerencse most feldulatott, a' béke és csendes örömek lakja elkietlenült, megszenségtelenített. Egy halandó szíve sem dobogott részvéttel a' pusztá romok felé; de Ta-in-ga-ro lelke elég volt magának. Szerelem és gondoskodás egy pillanat multán kiolvadtak kebléből, mint a' vulkánokat borító hólepel a' tűz kitörése előtt, és eredeti természete ismét minden izom-rostjában mutatkozott. Színe 's arczvonalai egyszerre változtak-meg. Arczára a' vadak érdekelhetlenségének fagya ült, agyában pedig boszúláng lobogott.

A' napnak hátralevő részét nyugodtan tölté-el a' figyelmére még igényt tartható dolgok elvégzésével, mintha lelke szokott csendét semmi meg nem háborította volna. Zecana lélektelen testét gon-

dosan egy bivaly-bőrbe takargatván, csekély vagyona közé tette. Azután kedvencz lováról gondoskodott, mellynek a' hosszú ut fáradalmái után ápolásra volt szüksége. Mind ezt elrendezvén, alkonyaton pipára gyújtott, 's farkas-bőr takarójába burkolván magát kevés percz múlva olly mélyen aludt, mintha az emberi gonoszság soha sem nyugtalanította volna álmát.

Következő éjjel a' Spanyol csendes álmot aludt öröktől környezett házában, és lelke szinleg ott nyugodtnak látszék, mint Ta-in-ga-roé; az ágy labánál pedig az Indus sötét alakja ült, és ellensége álmát olly gondosan őrzé, mintha egy kised bölcsője felett virasztott volna. Minden néma és siresendű volt, mint a' magános álom-őr laka. A' szoba a' kívül őrzött faháznak egyik szögletében feküdt. Mint jutott az Indus ide, egy halandó sem tudá; 's most olly hidegen, olly nyugodt és elhatározottan ült ott, mintha céljának elérésére semmi egyéb nem kívántatnék, mint türelem.

Künn az öröket felváltó fegyveresek léptei haagzottak, de nem sokára ismét csend lön.

Huzamós idő sikamlott-el, és az Indus még folyvást mozdulatlan ült szobornemű helyzetében; végre nesz nélkül a' földre terült; fülét a' padlathoz nyomá, 's kis ideig figyelemmel hallgatódzott, valljon kívánata szerint van-e minden. Rendeléseit csak hamar elintéztettek; először is derékövét oldá-le, 's egy kötelet vön kezébe, mellyet vagy a' spanyol lakán talált, vagy magával vitt; ezután gyilkát szorítá fogai közé, 's lassan, mint árnyék az ágy fejéhez csuszott, 's azon pillanatban, midőn egy kézzel a' hurokká idomított kötelet képzelhetlen ügyességgel a' Spanyolnak nyaka körül keríté, másikkal az övet tömé szájába úgy, hogy az ébredőnek segéd kiáltása már első hangjában elfojtatott. A' boldogtalan Spanyol csak kis ideig kísérté a' menekülni törekvést; mert az izmos Indus olly erővel nyomá-le, hogy azonnal átlátá, miképp' minden igyekezete sükeretlen; és minthogy ellenségének fenyegető mozdulata bizonyítá, hogy az a' hurkot azonnal keményebben torkára fojtandja, mihelyest szabadulni törekszik, kedvezőbb időre hagyá a' menekülhetés reményét. Nyugodtan engedé tehát magát megkötettni, 's az Indus úgy összeszorítá tagjait, hogy végre mozdulatlanul, darab faként feküdt ágyán.

Miután Ta-in-ga-ro ekképp' biztosította magát harácsa felől, annak biztos helyre vivéséről gondoskodott. Legelőször is a' fakéreg-padat egy részét tolá félre, 's az ellenszegülhetlen fogolyt a' padlásra emelvén, terhét vigyázva a' fakürtő mellé fektette. Ezután visszatért a' szobába, 's egy gyapottal keményen körültekertt nyilvesszőt a' kandalló tűzénél meggyújtván, ismét a' padlásra pat-

tant, 's a' lángoló nyilat a' kürtő mellől a' parancsnok lakára lővé. Nehány percz múlva lángban állott az épület; a' rosz fenytékű örök pedig a' vigyázatlanságuk-okozta hibát jóvá akarván tenni, őrhelyüket oda hagyva, a' tűz oltására siettek. Az Indus használván e' zavart, foglyát a' kis erősségből leereszté. A' merész tettnek csak egy alvó őr volt tanúja, kit a' fal árnya miatt nem leheté látni, 's ki ijedve szökött hátra, midőn egy emberi testet lábai elébe látott ereszkedni; de az Indus vérszomjas tigrisként rohant reá, 's már az első hangot halálos hörgéssé változtatta gyilka a' szerencsétlen őrnek torkában. A' Spanyolnak eltűnését nem vették azonnal észre, 's míg a' láng mohón harapózott szét a' tetőkön, a' gyújtogató, kit két ló egy völgytorokban várt, a' lángok fényénél lóra pattant, 's elrobogott.

Midőn Ta-in-ga-ro különböző 's csak általa ismertt mellék-utakon kunyhójához ért, a' Spanyol leemelvén lováról, kezeit ugyan nem oldá-fel, de azért minden szükségét kielégíté a' nélkül, hogy annak kérdéseire vagy megszabadítást esdő rimányaira legkevésbbé is ügyelt volna. A' megenyhült Spanyol néhány pillanatig magára hagyá az Indus, 's e' közben a' közel legelő félvad csordából kiválasztá a' legizmosabb lovat. A' délczeg állat felkantározva 's nyergelve fékszáránál fogva csak hamar a' kunyhó ajtajához köttetett. Ekkor karait is feloldá Ta-in-ga-ro foglyának, 's a' lóra kényszerítvén ülni, lábait jávorszijakkal a' fanyereghez fűzé. A' boldogtalan férfi egész testében reszketett, 's félig elfojtott hangon egész vagyonával kínálta az Indust, ha a' sorstól, melyre elszánta, fölmentendi. De a' Spanyol még nem is gyānitá a' reá várakozott fenytés nemét, különben lélekrenditőbb, kétségbeesettebben könyörgött volna.

„Halvány képű rabszolga — dörgé az Indus, — ne félj, nem egyedül foglak a' pusztába taszítani.“

A' Spanyol nehéz nyelvvel köszönetet rebege, de azt csak hamar elfojtá az irtózás hangja, melyet egy az Indus által elébe tett vérző 's eléktelenült holt tetem látása sajgolt-ki melléből.

Midőn ájulásából, melybe az egykor olly bájló Zecana megismerése süllyeszté, föleszmélt, annak megmerevült tetemeihez fűzve látá magát a' boldogtalan Spanyol, még pedig olly szorosan fűzve, hogy legcsekélyebb mozdulat még szorosabb iszonytatóbb érintkezésbe hozá a' halottal. Tag taghoz volt csatolva. Ellensége lovon tartzkodott mellette, 's türelmetlen várt azon szemgyönyörre, melyet a' föleszmélő Spanyolnak megrémüléséből remélt éldelhetni. A' tomahawk-nak egy sujtásával ketté volt szelve a' megkötött lónak fékszára; a' megszabadult állat sebes iramlással száguldott to-

va, 's nyomában a' boszúszomjas Indus széllábú ménje robogott.

Természeti ösztöne a' nagy pusztá felé vitte az állatot, mellynek határain a' dús legelő nyult-el, 's ezen keresztül antilop sebességével iramlott-el. A' sivány homoktér csak hamar meg lön közelítve, 's az állatnak izmait új erő látszék feszíteni, midőn lába a' homokot megérinté. Nem így a' boldogtalan lovag. A' semmi árnyékos tárgy által nem szelidített napsugarak égetőleg löveltek a' mezetlen Spanyolra, a' rostlyukakból kiszivárgó izzadsága pedig a' holttetemhez még keményebben olvasztá tagjait. Az éj harmatja sem könnyíté helyzetét, sőt még elősegélni látszék annak rothadását, kivel olly iszonygerjesztő érintkezésben volt; a' terhéhez szokott 's néha néha legelni megállott lónak nyugvása pedig még borzasztóbbnak tetszék, mint a' nappali haladás.

A' holttetemből kiszivárgó véres víz megkérgesíté a' kötelékeket, mellyekkel a' testhez volt fűzve, a' halottól menekülni törekvése pedig még szorosabban hozzá vonni látszék. Az álom sem hozhatott reá enyhülést. Eltikkadt feje lehanyatlott, szemei becsukódtak volna ugyan, de azon pillanatban mellette termett fáradhatlan 's mindig éber ellene. Az álmodozónak füleibe egy kárhozott lélekéhez hasonló rikoltás csapott; a' megriadt ló tovább iramlott, 's a' felkelő nap ismét sarkában találá a' nyugalmatlan üldözőt.

Egy nap a' másikat követé, 's a' lovag pár még untalan folytatá borzalmas pályáját. Végre az éhség gyötrelmei, mellyek a' szerencsétlen Spanyolnak többi kinaiboz szövetkeztek, kiállhatatlannok lettek. Szomját ugyan mindig enyhíté az Indusnak kiszámított kegyetlenséggel italra nyújtott kobakja, midőn lovaik pihentek, 's az életerő működése nem szakadhatott-meg: de az éhséggel szakadatlanul kellett küzdenie. Hiába igyekezett azon borzasztó vágyat elfojtani, melly benne föléledt; hiába fordítá-el undor 's iszonynyal szemeit amaz egyetlen tápláléktól, mellyből lakozhaték. Keblében egy ösztön, az ön-megtartás ösztönénél hatalmasabb, dühöngött; belsejében kin, az érzékeit lázítóknál iszonyúbb és szenvedhetlenebb dult. A' rémitő éhség minden egyéb indulatot elfojtott, melly a' hajtorzasztó lépéstől visszatarthatta volna.

De minek ez emberietlen kinzást tovább festeni? — Az Indusnak szörnyű boszúja, mint minden mulandó, véget ért. De az engesztelhetlen Indus közelben maradt, és szemeit gyönyörrel legelteté áldozatán, míg csak az utósó kétségbeeső hang meg nem győzé, hogy boldogsága feldulójának elméjét 's életerejét a' folytonos gyötrelém feldulá.

Ta-in-ga-ro jövődjéről semmit sem lehetete megtudni. Némellyek azt erősítik, hogy még él, 's a' vándor Seyennek sátorai

közt bolyong; mások azt állítják, hogy egy zabolátlan néger rabló-csapat főnöke lön; ismét mások pedig úgy vélik, hogy régen a' szellemek honába költözött, és midőn a' rémlovagok előtűnnek, a' boszús harcznak alakja az amerikai puszták végetlen sivatagjain még folyvást üldözi őket.

Németből

HOJTÓKI.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Hotel az angol királynéhez.

Mivelődésünk haladásával növekedő anyagi szükségünk közül azt, mi-nek hiánya miatt a' kényes külföldi előtt még eddig többnyire pirulnunk kelle, kipótolv látjuk, 's így egy lépéssel ismét előbbre vagyunk. Lapjainkban t. i. említők már, hogy Bartl ur, Pesten a' „magyar király“ czimű vendéglőnek volt bérloje, a' Kemniczer házat nagyszerű hôtellá alakítandja. A' terv létesült: 's az „angol királyné“ nevet nyertt hôtel folyó hó 26-kán esti 8 órakor 50 vtó kr. bemeneti díj mellett fényes szertartással nyitattott-meg. A' belépett meglepetve álla a' kertté változtatott udvaron, hol a' virágzó oleanderek alá terített asztalokon lobogó gyertyák ugyan annyi bolygó fényekként tüntek-fel, hol a' kishid utszára nyíló kapu alatt a' Rothkirch ns ezred hangász-kara, különféle operai darabokat zengedezett. „Ez tehát minden kényelme 's elrendezése az olly dagályos bevezetéssel kürtölt hôtelnak? — fogják so-kan kérdezni. — O nem! Menjünk-fel csak a' virágzó pelargoniumok, dahliák-kal 's egyéb növényekkel díszített 's tündérileg világított lépcsőn az első eme-letbe; ott jobbra forduljunk a' magyar ország színeivel izletesen karpitozott társalgási terembe, 's miután itt a' Gobbi Lajos kormánya alatt működött hangáshoztól a' bevezető Rákóczy indulót, Victoria keringőt 's a' t. meg-hallgattuk, forduljunk balra, 's ha az ifjabb Coffin által legújabb izlés sze-rint butorzott 's parquettozott szobák tömkelegén átvándorolva, a' kerevetek, zsölleszékék, pamlag, ágy, asztalok és szekrények kényelemre pazarral ké-szült tömérdekségét bámultuk, térjünk-le a' hullámzó néptömeg között az udvarra, telepedjünk valamelly asztal mellé, 's vizsgáljuk-meg a' konyha mi-nőségét is. Az étlapok (mellyeken, mellékesen legyen mondva, csak az étel-osztályok: u. m. leves, hus, becsínált 's a' t. voltak magyarul, de nem az étkekéi is; valamint a' casinoi vendéglőben), sokat és különfélét, többi kö-zött Victoria-fánkakat is mutattak; de a' szolgálat, hihetőleg a' nagy sokaság miatt, nem lehet a' legkielégítőbb. Ennyit tudva úgy hisszük, a' t. olvasók el fogják gondolni, hogy mint minden eszem-iszommal járó gyüle-kezetnek, ennek is szótoszlás lön vége. Mi e' cikk közlésével csak azt akartuk tudatni t. olvasóinkkal: hogy jövőben ha Pestre jönnek, egy a' szó teljes értelmében nagyszerűleg rendezett hôtelba szállhatnak; 's ez egy uta-zóra nézve a' legkedvesebb dolog.

A' pesti szegény gyermekek gyógyházának, melly szá-mos emberbarát bőkezűsége és aláírása után fens. cs. k. főherczeg asz-szony mélyen tisztelt nádornénk pártfogása alatt rövid idő alatt alakult, in-nepélyes beavatása aug. 29-kén délelőtti 10 órakor ment végbe nagy számú mindkét nembeli, egyházi 's világiakból állott gyülekezet előtt, mellyben kitűnők voltak n. m. Ürményi Ferencz, az intézetet alakító egyesü-

let elnöke, és n. m. Mérey Sándor tartományi biztosság fő igazgatója, ő excjok, n. Lenhossek Mihály országunk fő orvosa, t. Tölgyessy János Pest városi polgármester, Patachich József városi tanácsnok 's a' t. Ez ünnepélyes beavatást a' József külvárosi t. plebanus ur nyitá-meg német beszéddel, melyet ez intézetre áldást könyörgő imádsággal 's a' szobák beszentelésével rekesztett-be. Erre t. Szekrényesy Endre ur, Pest városi tanácsnok, 's ez intézeti választmányának ideigleni elnöke, gyönyörű sztilű megnyitó magyar beszédben adá elő az intézet körülményeit; mire a' gyülekezet legnagyobb elégedését nyilvánítva ez üdvös intézet czélszerű elrendezésén 's áldást kívánva reá és nagy lelkű alapítójira, szétoszlott. Valóban meglepő volt a' jelles felosztás, csinoság, 's tisztaság, mely azt bélyegzi. Az intézet aug. 10-től fogva áll nyitva, 's már eddig 19 beteget vallás-különbség nélkül vett-fel. Jelenleg 12, vasból készült igen csinos ágyban, ugyan annyi beteg gyermek 's ezeken kívül még egy külön fektetve, kik között két zsidó is, találkozik az intézetben. (Öt pacsirta utsza, Stand-ház, 1-ső em.) — A' fenn említett 's Szekrényesy ur által mondott beszéd magyar és német nyelven nyomtatva osztatott-szét a' jelenvoltak közt.

ÉLETTÖRTÉNET.

Asszonyi remek írók csarnoka.

1. Edgeworth Maria.

Edgeworth Maria, ismeretes angol íróő, 1771-ben született Edgeworthtown-ban, Irlandban, hol Angliából származott családja a' 16. században települt-le. Ő leánya az elmés Lovell E. Richardnak, ki már ifjabb éveiben a' törvénytudományon kívül főleg géptannal foglalkozott. Előbb Angliában, hol atyja nagyobbára tartózkodott, neveltetvén, 1782-ben vele jött Irlandba, ki honába tért vissza, magát gyermekei nevelésének 's jószága igazgatásának egészen átadandó. Ismeretdús atyja 's első és második mostoha anyja gondos vezérlete 's egy mivelt társas körnek, melyben a család élt, serkentése alatt elméje 's finom észrevevő tehetsége már korán kifejlett 's atyjának sajtáságos, gyakorlati ügyességre törekvő szellemiránya elhatározólag hatott szellemére. Atyjának társaságában adá-ki 1798-ban „Essays on practical education“ czimű munkáját, 's ez alapítá-meg Edgeworth család írói hírét. Ezóta az atyának legfőbb gondja leánya hírének kiterjesztése vala. Vele írá 1803-ban „Essay on irish bulls“ munkáját azon szándékkal, hogy guny alárcza alatt példákat nyújtson az Angoloknak az irlandi pór elméssége 's elmetehetségeiről. Leánya más munkáiban is, 1817-ben történt halálaig, tanácsosal és intéssel nagy részt vön. (Vesd össze: „Memoirs of R. L. E., begun by himself and concluded by his daughter“ 2. köt. Lond. 1820). Ifjúságnak szánt beszélyein kívül, melyek közt kivált „The parents assistant“ czimű érdemel megkülönböztetést; leginkább „Castle Rackrent“ czimű erkölcsrajzával, melyben hiven 's élénken festé az alosztályú Irlandok lelkületét, érzelmeit 's elnyomott állapotját, ébreszte közfigyelmet. — „Moral tales“ és „popular tales“-ei a' népre nézve gyakorlati bölcsesség valódi iskolái. Számos regényében, melyek közül csak „Belinda“ — „Tales of fashionable life“ -- 's „Patronage“-t említjük, azon erkölcsi irány uralkodik, hogy majd divatos

eszelősséget, majd nemzeti viszasságot, majd szellemi vagy erkölcsi bűnt javítson. Gyakorlati érett értelem, emberi tettek indító okainak éles vizsgálata, a' charakteristikának ha nem mélysége is, de sokszerűsége 's finomsága, jeles női tapintattal páruult férfias ítélet, világos 's könnyű előadás, de fényes képzelet 's a' kedélynek költészi fölemelése nélkül, ezek vonásai. Ő a' legnagyobb mértékben az, mit az angolok „utilitarian“ szóval fejeznek-ki; hasznosság apostola a' szó legjobb értelmében, jeles tanítónő az életmesterségben; Beszélyeit 's regényeit új átdolgozásban „Tales and novels“ czim alatt 1832. 's köv. években 18. kötetben bocsátá közre.

(Vége következik.)

EMLEKMONDÁS.

S z e r é n y s é g.

Nagyitva látni a' mások érdemét
A' tévedésnek egyik szép neme;
'S ez a' szerény érzés a' gyenge kort
Leginkább ékesíti.

KAZINCZY F. után —

Érettség. — A' megérett kortól jó a' tiszta érzés; a' fiatalnál csak bujdosó csillag, mely az állhatatlanságban állandó.

KISFALUDY K. után K. H. K. J.

Gyenge, erős. — Csak a' gyenge szereti ön magát; az erős egész nemzeteket hordoz szívében.

GR. SZÉCHENYI I. után —

Az ember remek teremtvény, mely szenved és örül, fél és remél, eseng, szeret, élelményre vágy, 's állati ösztönöket érez: de mind ezeket szív 's lélek befolyása alatt gyakorolván, magát az állati körből kikapja, ismereteket gyűjt, érzelmeit megtisztítja, az érzéki világot erkölcsibe emeli, túl magán ezrekért munkál, társaságot és hazát alkot, 's gyermeket súlyos gonddal nevel, hogy az a' hazáért meghaljon.

KÖLCSEY után M. N.

Kérdő rejtvény.

- 1) Melyik tag bontatik-szét fájdalom nélkül?
- 2) Melyik láb az, melyet kezünkben viszünk?
- 3) Mikor vas a' szalonna?

HALÁSZY JÓZSEF (Losonczirol)

- 4) Melyik ló az, melyet legelőbb lehet tűzbe hozni?

N.

Előbbi rejtvény: KOROM.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs ház, 86-dik sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.